

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticorꝝ Specvlꝝ**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Contra naturam luxuriantium pœnæ. cap.xvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

Agrippinensi^a, & Aurelianensi^b declaratum fuit, cum
 Cibariis non sumant potum, nec cibum, sed soli hoc
 faciunt, non osculentur, aut saluentur ab eis. Si verò
 his sacerdotibus inobedientes extiterint, & à tam ne-
 fando scelere se segregare, atque ad publicam poeniten-
 tiam redire noluerint, inter eos habeantur, qui spiritu
 periculantur immundo, vel etiam inter eos, de quibus
 per se veritas ait^c: Si te non audierit, sit tibi sicut e-

*a cap. 61. et c.
 de incestis. 35.
 q. 2. c. 3.
 b cap. 20.*

*c Matth. 18.
 d cap. de ince-
 stis, 35. q. 2. et
 c. incestu. 35.
 q. 8. luo. 9. par.
 decret. cap. 10.
 e 41.*

*e luo 9. par de-
 cret. cap. 70. et
 Burchar. lib. 17
 decret. cap. 8.*

Constitutam luxuriantium poena. CAP. XVI.

Flagitia, quæ sunt contra naturam, ubique & sem-
 per, vt D. Augustinus censet^f, repudianda, atque
 punienda sunt. Qualia Sodomitarum fuerunt, quæ
 si omnes gentes facerent, eodem criminis reatu diuina
 leges cernerentur. Quæ non sic fecit homines, vt se illo
 vitiosum modo. Violatur quippe ipsa societas, quæ
 cum Deo nobis esse debet; cum eadem natura, cuius
 ipse auctor est, libidinis peruersitate polluitur. Adulte-
 rij malum vincit fornicationem, vincitur autem ab in-
 castu: peius est enim cum matre, quam cum aliena
 matre concumbere: sed omnium horum est pessimum,
 vt dicit D. Augustinus pronuntiauit^g, quod contra
 naturam fit: vt si vir membro mulieris non ad hoc con-
 cilio voluerit vti. Vfus enim naturalis, si vltra modum
 protrahitur, in vxore quidem veniale peccatum est, in
 meretrice damnabile. Sed istud quod contra naturam
 est, execrabilius fit in meretrice, sed execrabilius in
 vxore. Tantum enim valet ordinatio creatoris, & or-
 dinatio, vt in rebus ad vtendum concessis, cū mo-
 derandis, longè tolerabilius fit, quàm in eis, quæ
 contra non sunt, vel vnus, vel rarus excessus. Hinc &
 D. Hieronymus^h: Vfus, inquit, naturalis & licitus
 est, sicut in coniugio; & illicitus, sicut in adulterio.

*f lib. 3. cōfess.
 cap. 8. c. ca.
 flagitia. 32. q.
 7. et luo 9. par.
 decret. ca. 109.*

*g in lib. de a-
 dult. conjugib.
 c. adulterij.
 32. q. 7. luo. 9.
 par. decret. cap.
 110.*

*h Lib. 1. cōtra
 Iovin. c. cap.
 v. 32. q. 7. et
 luo lib. 9. de-
 cret. cap. 106.*

Contra

Contra naturam verò semper illicitus, & proculdubio flagitiosior atque turpior, quem S. Apostolus ad masculis, & in foeminis arguebat, damnabilior volens intelligi, quam si in vsu naturali, vel adoleratione vel fornicando peccarent.

Huic autem flagitio nunquam satis execrabiliorum xij sunt, qui diuinam, imò & naturalem legem vitio scriptam violare non verentur, quare hoc abominatio est. Qui autem dormierit cum coitu foemineo, vterque operatus est nefas; moriantur; sit sanguis eorum super eos. Cum oraueris nò cubes, nec maculaberis cum eo. Qui cum iumento, & pecore coierit, morte moriatur. Pecoribus occidite. Quotoperè autem Deus huiusmodi flagitia Sodomitis olim, & locis vicinis vltus sit, testis angelus, quos Loth hospitio susceperat in Sodomis, & Gomoretham sulphur, & ignem de caelo, & cineres ciuitates has, & omnem circa regionem, vniuersos habitatores vrbium, & cuncta terra virentia, & Gomoretharum in cinerem redigens euersione damnorum exemplum eorum, qui impie acturi sunt, peccatorum iustum Loth oppressam à nefandorum iniuria, & auidiosa conuersatione eripuit; aspectu enim & auidiosus erat habitans apud eos, qui de die in diem iniustam iniquis operibus cruciabant. Nouit Deus piros de tentatione eripere; iniquos verò in diem reseruare cruciandos; magis autem eos, qui postquam in concupiscentia immunditiæ ambulat. Cuiusmodi gatur & illud iudæ Apostoli f. Sicut Sodoma, & Gomoretha, & finitimæ ciuitates simili modo extititæ, & abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes.

Deinde hæc flagitia vehementer admodum Deus redarguit in gentibus. Nam Corinthijs scribitur

a Rom. 1.1. Corinth. 6.

b Leuit. 18. & 20. cap.

Peccatū contra naturam morte puniendum.

c Genes. 19.

d Genes. cap. 19.

e epist. 2. cap. 2.

f in epist. sua cath. & Deuter. 29. cap.

g epist. 1. cap. 6.

Acceditis, inquit, quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare; neque fornicarij, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores regnum Dei possidebunt. Et ad Timotheum ^a: Scimus quia bona est lex, si quis ea legitimè utatur; sciètes hoc, quia lex iniusto non est posita, sed iniustis, & non subditis, impijs, & peccatoribus, sceleratis, & contaminatis, fornicarijs, masculorum concubitoribus; & si quid aliud hanc doctrinam aduersatur. Quæ autem lex diuina posita in masculorum concubitoribus, supra dictum est. Nunc quam eidem Imperatores statuerint, dicemus.

c. epist. 1. cap. 7.

Imperis Constantius, & Constans hanc contra illos promulgant legem ^b. Cum vir nubat in sceminam vitiosam, quid cupiatur, vbi sexus perdidit locum vbi scelus est, id quod non proficit, scire; vbi Venus mutatur in alteram formam? vbi amor quæritur, nec videtur? Iubemus insurgere leges, amari iura gloriari, vt exquisitis pœnis subdantur infames, qui sunt, vbi sunt rei. Anne his suis exclamationibus exigentes declararunt, quantoperè execrati, & abominati sunt huiusmodi scelera? Imperator verò Iustinianus hanc contra eosdem sanxit legem ^c: Omnibus iam hominibus, qui rectè sapiunt manifestum esse putamus, nullam nos rem æquè conferre studia, aut perinde aliqd in votis habere, quàm vt qui fidei nostræ à Domino Deo crediti sunt, honestè viuant, & eius benivolentiam demereantur; præsertim cum Dei erga homines amor non interitum, sed conuersionem, & salutem velit, & eos, qui alicui offenderunt, Deus, simulatque erigatur, & in viam redeunt, suscipiat. Qua etiam de re omnes cohortamur, vt Dei timorem in animo concipiant, & eius implorent benignitatem: & scimus, quod qui Deum diligunt, quique eius præstolantur misericordiam, hoc agant. Quia verò diabolica quadam obsequione detenti grauioribus se ipsos luxurijs committunt, & ipsi naturæ cõtraria faciunt, adhortamur hinc, vt Dei timorem, & futurum iudicium in animo concipiant, & eiusmodi diabolicis, & illicitis luxurijs abineant, ne per tam impia facinora à iusta Dei ira, vt vrbes cum suis incolis pessum ire inueniantur.

b. l. cum vir. C. ad leg. iul. de adult.

c. Authen. re qui contra natur. luxur.

Dei clementia & misericordia erga peccatores.

a Genes. 19. ca. Per sanctas enim scripturas edocemur^a, quod ob tam
Deuter. 29. 2. e. impia facinora etiam vrbes vnâ cum hominibus pecc
pist. Petri. 2. ca. rint. Propterea igitur omnes huiusmodi cohortamur,
 vt præfatis delictis abstineant, & Dei timorem in an
 mum sumant, & eos, qui honestè vitam transigunt
 imitentur. Propter huiusmodi enim delicta, & terræ
 & terræ motus, & pestilentie oboriuntur. Atque
 genus hominû propterea, vt memoratis illicitis delicti
 bus abstineant, admonemus, ne suas ipsorum animarum
 conijciant in interitum. Nam si post hanc nostram
 monitionem eisdem in hæere delictis aliqui deper
 dantur, principio quidè indignos se præbeunt. Quod
 homines amore, deinde legitimas etiam subter
 pœnas; Deditimus etiam gloriofissimæ Regiæ vrbis
 bis Præfesto negotiorum, vt eos, qui post hanc nostram
 admonitionem prædictis illicitis, & impiis actibus
 in hæere non dubitauerint, & comprehēdat, & ad
 submittat supplicio, ne quando ex talium peccatorum
 contemptu, per tam impia facinora inueniantur in
 hæc ciuitas, quàm tota ciuilitas, & res publica
 iniuriam. Siquidè & si post hanc nostram cohortationem
 aliqui tales inuenientes, eos occultauerint, condemp
 nentur, & ipsi à Domino Deo condēnabuntur. Sed & impio
 riosissimus Præfectus si quos tale aliquid deprehēdit,
 deprehenderit, neque illis secundū leges nostras
 Etam indixerit, principio quidem Dei iudicio obnoxius
 erit; deinde verò etiam à nobis indignatione carere
 non poterit.

*Peccata contra
 naturam qua-
 rum plagarum
 causa sint.*

*Peccantes con-
 tra naturā ul-
 timo supplicio
 submittendi
 sunt.*

*b c. clerici. de
 excess. pralat.*

*c in pract. sua
 sim. cap. 80.*

Cum igitur ex præmissis constet nefanda illa contra
 naturam crimina tam iure diuino, quàm humano
 puniri, lex euangelica, & canonica, que gladius
 habet, nisi spirituale, quo non occidit, sed viuificat
 in clericis non morte, sed depositione multat
 hanc Alexandri 3 in concilio Lateranensi conu
 nem^b. Clerici, qui illa incontinentia, que conu
 est (propter quam ira Dei venit in filios diffidens
 quinque ciuitates igne consumpsit) deprehēsi fuerint
 borare, deijciantur à clero, vel ad agendam peccatorum
 in monasteriis detrudantur. Verum Bernardus
 istorum detestandorū criminum maiorem esse
 penā astruit; cum ob illa, etiā infantibus, ac mulieribus

Universarum civitatum omnipotens, & clementissimus
 Deus non pepercit: In his maximè regnis, & prouin-
 cijs, ubi etiam leges patriæ grauius mortis genus, quàm
 commune delinquentibus infligant: puniuntur enim
 omnes igni, & incendio. Sed cum sic placuerit cano-
 nicis conditoribus, solent ecclesiastici iudices nunc tales
 post depositionem perpetuis, obscurisque carceribus
 includere, in quibus, nisi eos liberet fuga, miseriam,
 de morte ipsam exoptantem, vitam agunt. Pius verò
 V. pontifex sua constitutione sanxit^b, vt si quis cleri-
 cas ordinum hoc crimen contra naturam perpetrave-
 rit, omnibus ordinibus degradatus curiæ seculari pu-
 nitur: tradatur: voluitque in hoc crimine non solum
 persequationem & inquisitionem, sed etiam ad lim-
 piam, & secretam denuntiationem procedi per quos-
 que iudices, aliàs tamen de iure competentes, tam
 ratione delicti, quam personarum; ita quod inter eos
 bene sit peruenienti. Quod si aliqui ex calumnia ali-
 quod denuntiasse comperiti fuerint, eos ad penam ta-
 liois teneri voluit & mandauit. Multas autem pecu-
 niarum statuit applicandas pro duabus partibus locis pijs
 ordinarijs, pro tertia accusatori, qui delin-
 quentes detulerit. Et in virtute sanctæ obedientiæ man-
 dat principibus Christianis & terrarum Dominis, vt
 pro quibus nominis reuerentia & honore, præmissa om-
 nia in suis dominis ac terris exactissimè seruari faciât,
 obedientiam ab ipso Deo mercedem tam boni operis re-
 ceperit. Ex enchiridio verò confessorior. & poeniten-
 tiarum cap. 27. nu. 249. videtur etiam alia super eo-
 dem crimine à Pio V. edita constitutio, cuius vt ipse re-
 fertur est hic: Omnes, & quoscunque presbyteros,
 & alios clericos seculares & regulares, cuiuscunq; gra-
 dia, & dignitatis, tam dirum nefas (puta Sodomie)
 commiserint, omni privilegio clericali, omniq; officio,
 honore, & beneficio ecclesiastico præsentis canonis
 amittere priuamus. Ita quod per iudicem ecclesiasti-
 cum degradati, potestati statim tradantur seculari.
 Penam vidimus propter hæc & alia clericorū pec-
 cata, nam Dei in illos venisse; omni cura, & vigilantia
 iudicum ecclesiasticis laborandum & enitendum est, vt

*In Belgio qua
 pena affician-
 tur contra na-
 turam peccates.
 a Damhoud, in
 pract. rer. crim.
 cap. 96. Lancel.
 de offic. prat. in
 caus. crim. tit.
 de Sodomit.
 b an. dn. 1566.
 pontificatus sui
 anno primo, sex-
 to Calend. Apr.
 pril.*

inprimis causæ, quæ ad huiusmodi peccata hominum inducunt, & permouent, tollantur. Illas autem Deus per Ezechielem prophetam his verbis denuntiat, dicens^a: Ecce hæc fuit iniquitas Sodomæ fornicatio, & filiarum eius; & manum egeno, & pauperi non respicebant. Extirpatis autem hæc prædictis e

a Ezech. c. 16.
Chrysoft. in
1. epist. ad Co-
rinth. cap. 15.
hom. 39.

b lib. de pud-
icitia.

c lib. 6. diui-
na. inffit. c. 23.

indignationem commutaturus sit statim in tantam clementiam, & benignitatem. Tertullianus enim hæc criminibus, & ecclesiastica disciplina scribit. Reliquas, inquit, libidinum furias impias, in corpore & in sexus vltra iura naturæ non modo lumines, sed omni Ecclesiæ tecto submouemus, quia non lucida, sed monstra. Lactantius vero horam carnalis auctorem diabolum esse ostendens, & nefarium etiam ait: mares maribus admiscuit, & nefarium contra naturam, contraque institutum Deus natus est. Sic imbuit homines, & armauit ad turpitudinem. Quid enim potest esse sanctum ijs, qui accubant in becillum, & praesidio indigentem libidini suæ persequendam, foedandamque substrauerint? Non potest res pro magnitudine sceleris enarrari. Nihil amplius illos appellare possum, quam impios, & parricidios, quibus non sufficit sexus à Deo datus, nisi & suam pervertant, ac petulanter illudant.

d hom. 4. in e-
pist. ad Rom.

*Sexcentis mor-
tes obire præ-
stat, quam vi-
tium contra na-
turam pati.*

e 1. Corinth. 6.

D. Chrysostomus verò hos ijs etiam qui libidinem mortem consciscunt, deteriores esse confirmat. Stiterit enim, inquit, mori, quam tanta contentione cepta viuere. Nam qui se ipsum interimit, is a corpore dissociat: at hic animam vnâ cum corpore perdit. Quodcumque porrò delictum nominatum est, illud huic peccato par dixeris: quia si facta sua turpitudinem qui patiuntur, sexcentas vtique mortes obierint, hoc paterentur. Neque enim est, inquam, turpitudinis alia vlla nec grauior, nec rationis minus habens, quam si de scortatione Paulus differens dixit: si quis peccatum omne quodcumque commiserit homo extra corpus, qui autem scortatur, eum in proprium corpus deponit; quid de infamia hac dixerimus, quæ ipsa turpitudinem

lentione deterior, quantum ne verbis quidem ex-
 ptere licet? Neque enim hoc solum dico, quod scō-
 rona effectus sis, sed quod perdidideris ipsū hoc, nimi-
 rum vitam esse, & quod neque in hanc transferis natu-
 ram, neque quam haberes asseruaueris, sed communis
 cuiusque effectus sis proditor, dignus, quem tum viri,
 tum hominū lapidibus à se abigant, tanquā qui vtrum-
 que genus iniuria affeceris. Quisquis scortum se facit,
 hoc nihil potest esse inutilius, neque enim anima so-
 lū, verum & corpus eius, qui hæc patrat, infame est,
 ac certe dignam, quod vndequaue exterminetur.

Quoties obsecro gehennæ his plectendis suffece-
 rit? Quod si audio gehennæ nomine irrides, ac fidem
 non habes, illum ignem recordare Sodomorum. Vidi-
 mus enim, vidimus, & in præsentī quoque vita ge-
 hennæ effigiem. Quandoquidem enim multi futuri
 erunt, qui ijs fidem minime habituri essent, quæ post
 resurrectionem futura sunt; nunc cum iisdem audiant
 esse ignem inextinguibilem, à rebus præsentibus illos
 Deus exauit. Tale est igitur Sodomorum incendium,
 & vultus illa: Id quod faciunt ij, qui ad ea loca pro-
 phetiam illam diuinam, & caelestium fulminum
 operibus subiēcere. Cogitate, quàm graue illud sit
 peccatum, vt quod ipsam gehennam etiam ante tem-
 pus existerē coegerit. Nam postquàm permulti verba
 blasphemauerunt, illis Deus per ipsa demum opera, gehennæ
 effigiem ostendit. Quid enim viro corpus suum
 immenso more prostituente abominabilius? quid au-
 tem selectius? O insaniam, o stupiditatem? Vnde,
 inquit, hæc debacchata est concupiscentia, humanam
 naturam hostium incommodis, atque ad eò tantò gra-
 uioribus afficiens, quantò anima corpore præstantior
 est? O vos & brutis insipientiores, & canibus impu-
 niores! Nusquam enim huiusmodi congressus apud
 bestias, sed agnoscit proprios terminos natura. Vos au-
 tem, quæ vestrum infamius brutorum genere effeci-
 dit, & in his, quæ dico, iniurij, & per vos inuicē iniurij.

Nulla gehennæ suffecerint plectendis Sodomitis.

Unde grauitas peccati contra naturam affirmanda sit. Ignis Sodomorum effigies gehennæ.

a Chryso. hoc ipsum pulchrè declarat. hom. 39. in epist. 1. ad Corinths.

igitur mala hæc enata sunt? A deliciis, à Dei
 reprobatione. Cum enim excesserit quis Dei timorem,
 prosum omnia bona pessum eūt. Cum igitur voluptas,
 G g iij & libi-

a Lib. 6. diui. institut. cap. 23. Incontinenti quid faciendū. & libido (vt Lactantius de istis flagitijs scribens dicit) hac edat opera & hac facinora designet, amantem uersus eam uirtute maxima sumus. Quisquis appetit secltus illos frænare non potest, cohibeat eos in scriptum legitimi thori, vt & illud, quod auide

Honesti opera voluptas sequitur. tit, assequatur, & tamen in peccatum non incidat. quid si homines perditū uolunt? Nempe honesta voluptas sequitur. Si ipsam per se appetunt, iusta legitima frui licet. Quod si aliqua necessitas prohibet, tum uero maxima adhibenda uirtus erit vt continentia reluctetur. Nec tantum alienis thori attingere non licet, uerum etiam publicis, uulgis corporibus abstinentum Deu praecepit; docetque cum duo inter se corpora fuerint copulata, uirtus pus efficere: Ita qui se cano immerseit, carnis litus necesse est; & corpus quidem cito ab impudens autem contagione impudici corporis non potest, nisi & longo tempore, & multis temporibus ab ea, qua inhaerit colluione purgari. Ergo sibi quemque praeponere duorum sexuum iunctione generandi causa datam esse uiuentibus que legem his affectibus positam, vt successione

Duorum sexuum coniunctio cur permissa sit.

Oculi cur dati sint.

Clerici & Dei discipuli quomodo se gerere debeant.

Quomodo se unusquisque for mare debeat.

Vnusquisque igitur quantum potest formae recundiam, pudoremque colat; castitatem conseruet, & mente tueatur: nec tantum legibus publicis pareat, sed sit supra omnes leges qui legem Dei sequitur. Quibus bonis si assueuerit, iam pudebit eum in deum descendere. Modo placeant recta, & honesta, quae

hominis iucundiora sunt, quam praua, & inhonesta pe-
nitentibus. Nec vero aliquis existimet difficile esse, frenos
remittere voluptati, eamque vagam, & errantem ca-
stus, pudicitiaeque limitibus includere, cum propo-
situm sit omnibus hominibus eam vincere, ac plurimi
beatam, atque incorruptam corporis integritatem retine-
re. Quod quidem Deus non ita fieri pra-
cepit, tanquam alstringat, quia generari homines oportet,
sed tanquam sinat. Scit enim quantam his affecti-
bus imposuerit necessitatem. Si quis, inquit, hoc face-
re poterit, habebit exitum incomparabilemque mer-
cedem. Quod continentiae genus quasi fastigium, om-
ni-umque consummatio virtutum est. Ad quam si quis
cum amice eluctari potuerit, hunc seruum Dominus,
hunc discipulum magister agnoscat, hic terram trium-
phantis, hic erit consimilis Deo, qui virtutem Dei ce-
lestat. Haec quidem difficilia videtur, sed de eo loquimur,
cui cunctis omnibus terrenis, iter in caelum paratur.

Nam quae virtus in Dei agnitione consistit, omnia gra-
tulari, dum ignores: ubi cognoueris, facilia. Per
ipsas difficultates nobis exeu-ndu est, qui ad summum
bonum tendimus.

Necamen deficiat aliquis, aut de se ipso desperet, si
aut cupiditate victus, aut libidine impulsus, aut errore
deceptus, aut vi coactus ad iniustitiae viam lapsus est.

Potest enim reduci, ac liberari, si eum poeniteat acto-
rum, & ad meliora conuersus satisfaciat Deo. Domi-
nus enim ac parens indulgentissimus remissurum se
poenitentibus peccata promittit, & obliteraturum se
omnes iniquitates eius, qui iustitiam denuo coeperit
operari. Sicut enim nihil prodest male viuenti ante-
vix vite prohibitas; quia superueniens nequitia iusti-
tiae opera deleuit; ita nihil efficiunt peccata vetera cor-
rectio; quia superueniens iustitia labem vitae prioris
aboluit. Nec lucrari se quisquam putet, si delicti con-
fessionem non habebit. Scit enim ille omnia, in cuius con-
fessione viuimus; nec, si vniuersos homines caelare
possumus, Deum possumus, cui nihil absconditum,
nihil potest esse secretum. Dei enim diuinitas nec

G g iiii visceri-

*Non est difficilia
voluptati im-
ponere frenos,*

*Continentia om-
nium virtutum
fastigium, &
consummatio
est.*

*Virtus in Deo
agnitione con-
sistit.*

*Peccatori despe-
randum non est.*

*Deus est miseri-
cor.*

*Correctio et po-
nitenti nihil ve-
tera peccata of-
ficiunt.*

*Deo nihil ab-
sconditum ni-
hil potest esse se-
cretum.*

visceribus submoueri potest, quo minus totum hominem respiciat, & norit. Quid locum abditum legis arbitros remoues? Putas tibi contigisse vt oculos omnium effugas demens? Quid tibi prodest non habere conscium haberi conscientiam, quae oculis Dei perit?

Qua cogitatione vitam nostram traducere debeamus.

Semper itaque viuamus, vt rationem reddere nobis arbitremur; putemusque nos momentis omnino non in aliquo orbis terrae theatro ab hominibus, sed super spectari ab eo, qui & iudex & testis idem fuit, cui ratione vitae repositi actus suos iudicari licebit. Ergo satius est aut effugere conscientiam, nos ipsos vltro aperire animum, & perniciem vltro vulneribus effundere; quibus nemo alius moderari test, nisi solus ille, qui gressum claudis, visum carere didit, maculata membra purgavit; mortuos excitauit. Ille ardorem cupiditatis extinguit; extirpat inuidiam dilahet; iram mitigabit. Ille reddere

Lacribis morbis statim adhibenda curatio est.

& perpetuam sanitatem. Appetenda est haec medicina, quoniam maiori periculo vexata quam corpus, & quam primum latentibus morbis adhibenda curatio est. Neque enim si vtratur aliquorum acie clara, membris omnibus integris, anima totius corporis valetudine, tam eum non dicitur sanum, si efferatur ira, superbia tumidus infestus; dini seruiat; cupiditatibus inardescat: sed eum sanum qui ad alienam felicitatem non attollat oculos, qui non admiretur; alienam mulierem sancte videt; nihil omnino appetat; nihil concupiscat alienum; non deat vlli; non fallidiat quenquam; sit humilis, modestus, beneficus, mitis, humanus, pax in animo perpetuo versetur; ille homo sanus est, ille iustus perfectus est. Quisquis igitur his omnibus prae-

Cultoris veri Dei sacrificia. Lactant. d. libi. 6. cap. 24. Quomodo libi do refranada.

caelestibus obtemperauerit, hic cultor est veri Dei. sacrificia sunt mansuetudo animi, & vita innocens, actus boni.

Ad refranandum vero, & edomandum desideria carnalium appetitum, multum profuerit cogitare mala, pericula, & poenae huiusmodi peccatis. Tum hoc quod diligit, quale sit futurum post mortem. Considerata enim corruptione carnali, vt D. Gregorius

inquit, citius cognoscitur, quia cum illicite caro con-
cupitur, tabes desideratur; & qui illius desiderio a-
fuit, ad foetorem putredinis anhelat; dulcedo enim il-
lus venis. Nam, vt Seneca inquit ^b, libidinis initium
conuulsio, si exitum cogitaueris. Deinde si initiis, pra-
uipue suggestionibus, quibus ad peccandum sollicita-
ma, theum occurramus, & virtutes illis vitis contra-
na amplexi, & excitare in nobis nitamur, & exhibea-
mus corpora nostra hostiam viuentem, sanctam, Deo-
que pacentem ^c,

a lib. 16. mo-
ral. cap. 31.

b lib. 1. de mo-
rib.

c Paul. ad Ro-
man. 12.

Incontinentia ecclesiasticorum quomodo puniatur in
ipsum filijs. CAP. XVII.

¶ In indecorum sit, vt in altaris officio illegiti-
mus filius impudico patri ministrat, in quo vni-
genitus Dei filius pro salute humani generis a-
turo patri victimatur & offertur ^d; & quia in pluribus
causis uoluerat pessima corruptela, vt spurij cano-
nicorum, canonici fuerent in ecclesijs, in quibus eorum
patres instituti erant ^e, ideo SS. Tridentina Syno-
dos, vt paterna incontinentia memoria à locis Deo
consecratis, quos maximè puritas, sanctitasque decet ^f,
longissime arceatur, & ecclesiae ministri ad decentem
aque debitam continentiam, vitæque integritatem, ac
decorabilem reuocentur, & in eadem contineantur, de-
cretum, & sanxit ^g; vt non liceat filiis clericorum, qui
sine legitimo nati sunt matrimonio, in ecclesijs, vbi
eorum patres beneficium aliquod ecclesiasticum ha-
buerunt habuerunt, quodecumque, etiam dissimile be-
neficium obtinere, nec in dictis ecclesijs quoquo modo
ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiorum,
aut parentes eorum obtinent, vel alias obtinuerunt,
habere. Quod si in praesenti pater & filius in eadem ec-
clesia beneficia obtinere reperiatur, cogatur filius suum
beneficium resignare, aut cum alio permutare extra
modum intra trium mensium spatium; aliàs ipso iure
inane existat, & super iis, quacumque dispensatio
sua propria censeatur. Adhuc reciproca resignationes,
si quae sunt hac à patribus clericis in fauorem filiorum
fuerint, vt alter alterius beneficium consequatur; in frau-

d c. cum deco-
rem. de filijs
presb. ordin.

e d. c. cum de-
corum. c. ad
abolenda. eod.
tit.

f c. propositi. si.
dist. 82. psal.
92. c. de cet. de
immunitate ec-
cles. in 6. l. 2. c.
de sacrosan. ec-
cles.

g siff. 25. de
refor. c. 15.

G g v dcm

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN